

د نړۍ پراخوالی

د درې ادب څخه د شيلر د دي ادبي پارچي ژباړه په پښتو ادب كې

زړه می غواړي ، چې د باد په وزرونو کښینم ، او هغه څه چې څیښتن تعالی د تیارو او سرگردانی له مینځه پیدا کړي ، هغه تر خپو لاندې پی کړم . تر څو مگر یوه ورځ د دي پراخه او بیکرانه سمندر پای ته ورسیرم ، او هغه دنیاګی ته ورسیرم ، چې پروردگار د عالمیانو هغه آخري سرحد دخلقت خپل ټاکلی دی .

زه له همدا اوسه په دي اوږد او بی انتها سفر کې ، ستوري په خپل تلپاتې ځلیدو کې وینم ، او وینم چې د کابیناتو په زړه کې د زرګونو کلنو لاره پی کوي ، تر څو خپلي ټاکلي نهایی دنیاګی ته وسیري . زه تر دي حده بسیا نه کوم ، او لاهم مخ په وړاندی ځم ، تر هغه ځایه ځم . چې نور د فلک ستورو ته په کې لاره نشته ، په ډیر زړور تیا ، د خاموشی او چوپتیا په قلمرو کې خپه ږدم . نا ځاپه یوي نوي دنیا گی ته ورداخلیرم ، چې د دي دنیا گی په آسمان کې ورځی په حرکت کې دي ، او پر ځمکه یې دریا بونه او سمندرونه بهیري ، او پراخه ځنگلونه غزیدلي دي ، په یوه ډیره نړۍ چوپه او د سکوت نه ډکه لاره کښي ، په ژور سوچ کې روان یم . چې نابیره یو لاروی زما خواته نژدې کیري . او راباندي ږغ کوی :

— ای مسافره! ودریره په دي بیره ، کوم ځای ته روان یې ؟ زه ورته وایم هغه دنیا ته چې آخر او پایان نه لري ، هغه ځای ته ځم چې پروردگار د عالمیانو د خپل خلقت آخري سرحد ټاکلی ، او هلته نور ذیحيات سانه وباسي ، یعنی ذیروح نشته ، هغه راته وایي :

— اوه ودریره بی ځایه په ځان دومره لوی تکلیف او رنځ د سفر مه قبلوه ، مگر ته نه پوهیري چې غواړي چې په پراخه او بی پایانه عالم کې قدم کیردې په دي پوه شه چې تر دي پورته تاته اجازت د سفر نشته .

..... ای زما تند پروازه خیاله نور دي خپل پولادین وزرونه وتیره ، او ته ای زما د خیال ګرندې بیرۍ نور دي په همدې ځای دروند لنگر واچوه ، ځکه تاته تر دي پورته اجازت د سفر نشته .